

Dank U voor al die mooie jaren
Dank U voor alles wat je voor ons deed.
Dank U vader.

We zullen nooit vergeten
wat je voor ons bent geweest.

TOT VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

Pieter DE BORRE

weduwnaar van Mevrouw
Zoë JOORIS

geboren te Sint-Martens-Lierde
op 13 augustus 1913 en godvruchtig overleden
in de Kliniek der Zusters van Barmhartigheid
te Ronse op 8 januari 1994,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Lid van de Oud-Strijdersbond.

We missen Pieter in het straatbeeld. Een vriendelijk man, alles aanhorend en aankijkend. Een man van karwei voor jan en alleman. Hij stak minstens vierentwintig keer per dag de straat over voor een doedatje bij Herman, voor een spade in de lochting, voor een bezoekje bij de burens. Hij had zijn eigen manier om op te vallen. Vriendelijk en gezellig, niet als een wervelwind. We herinneren ons de wandelende fietser met minstens de halve straat voor hem alleen. Hoor je hem nog zijn deuntje fluiten op de fiets? Zie je hem nog wandelen als Boerke Naas, met de handen in de broekzak? Als je hem drie keer tegenkwam, zei hij lucht-hartig als een volksfilosoof: « Als je het leven een beetje snapt, is het steeds hetzelfde wat we doen, maar altijd toch wat anders ».

Pieter heeft zijn leven op de Tempel doorgebracht. Loodgieter, elektriker, klusjesman. Hij zal wel altijd gewerkt hebben met een dosis humor en volkswijsheid, om na arbeid af en toe, zoals op elke zondagmiddag, tussen de vrienden tegen de bar te leunen. Pieter is nooit ziek geweest. Hij had nooit een dokter nodig voor zichzelf. Tot zijn tachtigste was hij een kleurrijk man van Vlaams-Bourgondische levensstijl. Eén die de deugd van het leven wou delen met velen. Iedereen vroeg naar hem de laatste weken van zijn ziekte. Hij was ver van huis. Hij zou uit Ronse niet meer wekeren, wist men. Hij zelf wist het ook. Hij is in de kliniek niet één dag moeilijk geweest. Hij leerde er in korte tijd uit handen geven, loslaten en sterven. Herinnerde hij zich de tijd van Zoë, die in de volle zomer van '88 was gestorven en haar lijden had verborgen om niet tot last te zijn?

Pieter, we danken je uit de grond van ons hart voor je vriendschap, je medemenszinnig onderweg. De Tempel ligt er kou en ellendig bij in deze dode winterdagen. We missen zon en licht. We moeten overnachten zonder jou. We dromen en verwachten dat sterven geen verdwalen is. Maakt de dood ook vrij? Jij weet wat wij niet weten.

†

**De families DE BORRE, JOORIS,
DE PRIJCK en VAN HOOLANDT,**

DANKEN U van harte

voor uw aanwezigheid en medeleven.

Druk. A. De Borre - Mincke - (055) 42 20 91